

De Minister van Veiligheid en Justitie

Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Den Haag, 28 februari 2013

Betreft: Concept-Uitvoeringswet herschikte Brussel I Verordening

Excellentie,

De herziening van de Brussel I Verordening heeft in hoge mate onze belangstelling. Naast de eisers, de verweerders, de raadslieden van partijen en de rechters zullen ook de gerechtsdeurwaarders zich straks dienen te richten naar het nieuwe unierecht. In het bijzonder voor deze laatsten, de leden van onze beroepsorganisatie, zal dat veranderingen in de dagelijkse praktijk teweegbrengen. Niet langer langs de omweg van een exequaturprocedure, maar rechtstreeks uit kracht van de beslissing van een rechter in een andere lidstaat zal het ministerie van de Nederlandse gerechtsdeurwaarder kunnen worden ingeroepen. Omgekeerd zal een direct beroep op zijn ambtgenoot in elk van de andere lidstaten kunnen worden gedaan, voor de uitvoering van de beslissing van een Nederlandse rechter. Meer dan de onder geldende Brussel I Verordening zal de gerechtsdeurwaarder hier en in de andere lidstaten onder de herschikte verordening optreden als een communautaire tenuitvoerleggingsautoriteit.

Met een zekere nieuwsgierigheid zagen wij daarom uit naar de Uitvoeringswet. Bij brief van 10 december 2012 zond u ons het conceptwetsvoorstel en de toelichting daarop. Wij stellen het zeer op prijs dat u ons in de gelegenheid stelt op het ontwerp te reageren.

Bij onze reactie zullen wij ons in beginsel beperken tot de veranderingen die invloed hebben op het ambtswerk van de gerechtsdeurwaarder. Wij bespreken de zaken die onze aandacht trokken puntsgewijze. Daarbij volgen wij eerst de nieuwe artikelen van de Uitvoeringswet en uw toelichting per artikel, om tot slot enkele opmerkingen te maken bij het algemene deel van de memorie van toelichting. De herschikte verordening duiden wij aan met EEX-N, de thans nog

geldende met EEX-O. Waar wij over *artikel* zonder nadere aanduiding spreken bedoelen wij steeds een artikel van de komende Uitvoeringswet EG-executieverordening en Verdrag van Lugano.

Aan de orde komen:

1. *artikel 7, aanmerking als executoriale titel / taalkeuze;*
2. *artikel 8, termijnen na betekening / artikel 40 EEX-N / Bet-Vo;*
3. *artikel 9, rechtbank bevoegd tot weigering tenuitvoerlegging;*
4. *artikel 11, rechtbank bevoegd tot aanpassing maatregel of bevel;*
5. *artikel 13, overgangsrecht;*
6. *algemeen deel memorie van toelichting.*

Wat betreft 1: artikel 7, aanmerking als executoriale titel / taalkeuze:

1.1 Het voorgestelde artikel gaf ons stof tot overpeinzing. Het geeft uitwerking aan artikel 42 EEX-N. Dat artikel op zijn beurt geeft antwoord op de vraag welke stukken de verzoeker de voor tenuitvoerlegging bevoegde autoriteit moet verstrekken respectievelijk om welke stukken die autoriteit hem mag vragen.

1.2 Het eerste lid van artikel 7, dat artikel 42 EEX-N lid 1 betreft, is duidelijk. Hier gaat het om de beslissing recht-toe-recht-aan, die in veruit de meeste gevallen een veroordeling tot betaling van een geldsom zal inhouden. Het is een fraaie oplossing, de beslissing en het certificaat tezamen aan te merken als een executoriale titel in de zin van artikel 430 Rv.

1.3 Artikel 42 lid 2 EEX-N regelt de beslissing die voorlopige of bewarende maatregelen bevat. Het conceptwetsvoorstel werkt de varianten die dit tweede lid impliciet ten tonele voert uit in het tweede en het derde lid van artikel 7. Werd de maatregel gelast nadat de verweerder was opgeroepen, dan vormen het afschrift van de beslissing en het certificaat tezamen een executoriale titel ex artikel 430 Rv. Werd de beslissing ex parte gegeven dan wordt die titel gevormd door het afschrift van de beslissing, het certificaat en het bewijs van betekening.

1.4 In de openingszinsneden van de beide artikelleden beperkt het voorstel de werking van deze kwalificaties tot het Tweede Boek Rv. Daarmee doet het geen recht aan de strekking van de beslissing, noch in het geval dat deze na oproep werd gegeven, noch als de beslissing ex parte werd verleend.

1.5 Het gaat hier niet om tenuitvoerlegging in de zin van het Tweede Boek Rv. Artikel 702 Rv ziet verschil tussen een executoriale titel en het verlot tot conservatoir beslag; terecht, hier zit de lezer immers midden in het Derde Boek Rv en wel de vierde titel daarvan: *Van middelen tot*

bewaring van zijn recht. Het is nog maar de vraag of er te eniger tijd een rechterlijke beslissing onder de werking van het Tweede Boek Rv valt te executeren en dus is het onzeker of er een executoriale titel in de definitie van artikel 430 Rv zal verschijnen. Het is vreemd naar Nederlands recht dat in de gegeven, nog onvolledig gekristalliseerde rechtsverhouding van partijen dan wél een tot conservatie legitimerend stel van akten reeds executoriaal van aard zou zijn. Vooralsnog gaat het om niet meer of minder dan bewaring van enig recht in afwachting van de beslechting van het bodemgeschil. In dezelfde geest spreekt overweging 25 EEX-N, tweede volzin: *Daaronder - namelijk het begrip voorlopige en bewarende maatregelen, KBvG - mogen niet worden begrepen maatregelen die geen conservatoir karakter hebben (...)*. Van betekenis is voorts dat het legitimerende stel van stukken *niet* voorafgaand aan het treffen van de bewarende maatregel wordt betekend. Artikel 43 lid 3 EEX-N staat daaraan in de weg, terwijl voorafgaande betekening van de executoriale titel in de zin van artikel 430 Rv wezenlijk is voor de uitvoering van die titel.

1.6 In verband hiermee stellen wij u voor dat het nieuwe artikel 7 uiteen wordt gerafeld, des dat het stel van stukken dat de Nederlandse executieautoriteit - dat is: de gerechtsdeurwaarder - tot het nemen van voorlopige of bewarende maatregelen legitimeert *niet* wordt aangemerkt als executoriale titel in de zin van artikel 430 Rv, maar als een titel met dezelfde waarde als het in het artikel 700 Rv bedoelde verlov.

1.7 Het zou onze voorkeur hebben indien de zojuist bedoelde kwalificatie werd ondergebracht in een afzonderlijk artikel, bijvoorbeeld in artikel 8, onder vernumming van de thans voorgestelde artikelen 8 en volgende. De inhoud van de voorgestelde leden 4 en 5 zou in artikel 7 geplaatst kunnen blijven. Zo zou ook beter dan nu tot uitdrukking komen dat de authentieke akte of de gerechtelijke schikking uit een andere lidstaat van de EU geen voorlopige en bewarende maatregelen kan gelasten. Dit laat onverlet dat deze documenten wel betekenis hebben voor de toepassing van artikel 40 EEX-N. Wij wagen te veronderstellen dat het onderscheid dat hier moet worden gemaakt tussen de beslissing van een gerecht enerzijds en de authentieke akte of de gerechtelijke schikking anderzijds u ertoe heeft gebracht in de toelichting te spreken van *vonnis*, wanneer de rechter de beslissing heeft gegeven. Niettemin is dit wat verwarrend, gelet op de definitie die artikel 2 EEX-N van het begrip *beslissing* geeft.

1.8 Wáár de inhoud van het voorstelde derde lid van artikel 7 straks ook geplaatst mag zijn, graag vragen wij uw aandacht voor het geval de verzoeker de gerechtsdeurwaarder wel de beslissing en het certificaat verstrekt, maar niet het bewijs van betekening. Te allen overvloede: het gaat hier om de situatie waarin de rechter in een andere lidstaat *ex parte* voorlopige of bewarende maatregelen gelastte en deze last naar Nederland werd geëxporteerd. Het ligt voor de hand dat de gerechtsdeurwaarder om te beginnen navraag doet naar het al dan niet betekend zijn van de beslissing. Is het antwoord van de verzoeker negatief, dan verzet EEX-N zich er ons inziens niet tegen dat de gerechtsdeurwaarder onder de vigeur van de Betekeningsverordening eerst voor de betekening van de beslissing zorgt, in het bijzonder ook

niet daartegen dat hij dit doet op de vereenvoudigde en directe wijze, voorzien bij artikel 15 van die verordening en artikel 8 Uitvoeringswet EG-betekenningsverordening. De gerechtsdeurwaarder creëert zo zelf de ontbrekende derde component van de titel die hem tot conservatie legitimeert, vanzelfsprekend: mits zijn opdrachtgever dat wenst. Wij zullen het op prijs stellen indien u bij de definitieve memorie van toelichting op deze complicatie en de denkbare oplossing ervan wilt ingaan.

1.9 Voorts zouden wij gaarne zien dat in de memorie van toelichting werd onderkend dat de term *voorlopige en bewarende maatregelen* een verzamelbegrip is en bijvoorbeeld een conserverende maatregel als verzegeling - vgl. artikel 7 Faillissementswet - niet door de gerechtsdeurwaarder kan worden getroffen. Ligt de door de rechter gelaste bewarende maatregel in lijn met de in de bodemprocedure te vorderen veroordeling tot betaling van een bedrag in geld, dan zal doorgaans mogen worden begrepen dat de maatregel moet bestaan in conservatoir beslag, hetzij in handen van de schuldenaar, hetzij bijvoorbeeld onder een derde. Van de gerechtsdeurwaarder mag loyale en vindingrijke naleving van de verordening en de beslissing worden verwacht. Bij gereede twijfel zal de weg van artikel 54 EEX-N moeten worden begaan.

1.10 Het valt ons op dat u in de toelichting op artikel 7 vermeldt dat er ter bescherming van de verweerder voor is gekozen om naast de Nederlandse en in voortkomende gevallen Friese taal geen andere taal toe te laten. Uit het vijfde lid zou volgen dat geen gebruik is gemaakt van de in artikel 57 lid 2 EEX-N geboden mogelijkheid een vertaling in een andere taal te aanvaarden. Het vijfde lid van artikel 7 regelt evenwel slechts de toepasselijkheid van artikel 13 op Deense beslissingen et cetera. Kan het zijn dat het in uw bedoeling lag de taalkeuze in een nog toe te voegen artikellid vast te leggen?

Wat betreft 2: artikel 8, termijnen na betekening / artikel 40 EEX-N / Bet-Vo:

2.1 De keuze voor de termijn van een maand respectievelijk twee maanden, ter eerbiediging van de eis van de EEX-N dat de verweerder een redelijke termijn wordt gegund om de tenuitvoerlegging aan te vechten, lijkt ons juist en overtuigend gemotiveerd. Wel rees aan onze kant de vraag hoe deze termijn zich verhoudt tot de beveltermijn die soms in acht moet worden genomen, bijvoorbeeld voordat beslag op roerende zaken of op onroerende zaken kan worden gelegd; artikel 439 lid 1 Rv onderscheidenlijk artikel 502 lid 1 Rv. De meest praktische benadering is naar onze mening dat de wachttermijn van een maand respectievelijk twee maanden tevens wordt gehanteerd als de beveltermijn. Het is gebruikelijk dat de betekening van de executoriale titel en het bevel tot betaling in één exploit worden verenigd. De wetgever laat blijken deze praktijk te kennen; zie het tweede respectievelijk het derde lid van de zojuist genoemde artikelen. Het bevel pleegt standaard te worden gedaan, ook als er een beslag in het verschiet ligt dat geen voorafgaand bevel verelst. Het bevel is geen uitvoeringsmaatregel. Het stelt juist een termijn waarbinnen de schuldenaar door nakoming - laat, maar toch - executie

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

kan voorkomen. Wij zullen het op prijs stellen indien u in de definitieve memorie van toelichting enkele woorden aan de verhouding tussen de beide termijnen wilt wijden.

2.2 Het derde lid van artikel 8 opent de mogelijkheid van een verkorting van de termijn. Een termijnverkorting is een praktische maatregel bij uitstek. De noodzaak ervan zal veelal in het concrete executiedossier door de met de tenuitvoerlegging belaste gerechtsdeurwaarder worden onderkend. Wij stellen u voor, in navolging van artikel 439 lid 1 Rv in het derde lid op te nemen dat de voorzieningenrechter de termijn ook op mondeling verzoek van de gerechtsdeurwaarder kan inkorten.

2.3 In de derde alinea van de toelichting op artikel 8 - p. 14 van de concept memorie - gaat u in op de bevoegdheid die krachtens artikel 40 EEX-N met de uitvoerbare beslissing van rechtswege is gegeven, namelijk om bewarende maatregelen te treffen die zijn voorzien in het recht van de aangezochte lidstaat. Misschien lezen wij de tekst verkeerd, maar wat hier staat is eerder een toelichting op het recht uit artikel 47 EEX-O en dan nog met name het eerste lid van dat artikel - er is *nog geen* verklaring van uitvoerbaarheid - dan op het recht uit artikel 40 EEX-N.

2.4 Het kan naar onze mening geen twijfel lijden dat de eiser die bij wijze van bewarende maatregel onder artikel 40 EEX-N beslag wil laten leggen zich niet eerst tot de voorzieningenrechter behoeft te wenden om verlof voor dat beslag te verkrijgen. Een andere uitleg miskent dat de met een certificaat belegde beslissing ten minste evenveel legitimerende kracht heeft als een exequatur onder EEX-O; artikel 47 lid 2 en 3 EEX-O. Bovendien leest die interpretatie er overheen dat artikel 40 EEX-N wel iets méér zegt dan artikel 47 lid 1 EEX-O. Het van rechtswege bestaan van een bevoegdheid bewarende maatregelen te treffen is van hogere orde dan het niet belet worden in een beroep op voorlopige maatregelen waarin de wetgeving van een aangezochte lidstaat voorziet. Daarenboven moet artikel 40 EEX-N worden gelezen in de geest van de 26^e considerans, die in communautair opzicht verder strekt dan de huidige overwegingen 16 en 17. Kan er sprake zijn van een verschrijving?

2.5 Wel zullen uiteraard de voorschriften van de artikelen 702, 703 en 704 Rv moeten worden toegepast, voor zover nodig naar analogie. De executoriale titel, samengesteld als bij het nieuwe artikel 7 lid 1 Uitvoeringswet bepaald, wordt betekend tezamen met het beslagexploot. Na het verstrijken van de door het nieuwe artikel 8 bepaalde termijn wordt het conservatoire beslag executoriaal. Inmiddels houdt de eiser uit een andere lidstaat uiteraard het recht om vóór de verkrijging van een uitvoerbare beslissing onder EEX-N een beroep op de Nederlandse voorzieningenrechter te doen en een *klassiek* verlof tot conservatoir beslag te vragen.

2.6 Omdat artikel 8 de betekening bestrijkt stellen wij hier ook een bij artikel 43 EEX-N voorziene verwikkeling aan de orde, het geval namelijk dat de partij tegen wie de tenuitvoerlegging zich richt een vertaling van de beslissing vraagt. Indien zij dit met recht en reden doet, mag de gerechtsdeurwaarder geen andere executiemaatregelen dan bewarende

nemen. Wordt het verzoek gedaan na de betekening maar voor de eerste executoriale ambtsverrichting, dan kan de gerechtsdeurwaarder slechts conservatoir beslag leggen. Het verzoek kan evenwel ook later worden gedaan, nadat de gerechtsdeurwaarder beslag legde. Wij zouden graag zien dat de definitieve memorie van toelichting onderstreept dat de reeds getroffen executiemaatregelen hun executoriale kracht behouden en niet worden omgezet in conservatoire maatregelen. Anders gezegd: het werkelijke effect van het verzoek om een vertaling in déze situatie is dat de executie wordt geschorst totdat de partij de beschikking over de vertaling heeft gekregen.

2.7 Artikel 42 EEX-N mede in beschouwing nemend zien wij het voorschrift ten aanzien van de vertaling als de zwakke schakel in de herschikte verordening. De Europese wetgever kan wel wensen dat de executie aan de andere zijde van een lidstaatsgrens met een minimum een formaliteiten en documenten wordt gerealiseerd, de gerechtsdeurwaarder zal de hem aangereikte stukken toch zelf moeten begrijpen en dus om te beginnen moeten kunnen *lezen* voordat hij gewapend met die stukken inbreekt in de persoonlijke levenssfeer van de verweerder. Hoe zou hij trouwens de echtheid van een afschrift kunnen vaststellen - artikel 42 lid 1 en lid 2 telkens onder a EEX-N - als hij zelfs niet weet wat er staat? Wij verwachten daarom dat de gerechtsdeurwaarder veelvuldig gebruik zal maken van de beide *kán*-bepalingen: het derde en het vierde lid van artikel 42 EEX-N.

2.8 Eveneens onder artikel 8 valt de vraag of en zo ja in hoeverre de EEX-N en de Betekeningsverordening tegelijkertijd van toepassing zijn. Vooropgesteld kan worden dat een beslissing van een Nederlandse rechter, straks belegd met een certificaat ex artikel 53 EEX-N, zeer wel kan zijn verkregen op een dagvaarding die werd uitgebracht op de wijze bij artikel 56 Rv voorzien en dus met toepassing van de Bet-Vo. Omgekeerd kan een in de andere lidstaat gegeven beslissing, straks voorzien van een certificaat, zijn verkregen op een procesinleidend stuk dat door een Nederlandse gerechtsdeurwaarder als ontvangende instantie in de zin van de Bet-Vo werd betekend. De toepasselijkheid van de Bet-Vo en zelfs de voorrang ervan in dit stadium blijkt uit artikel 28 lid 3 EEX-N. Ook is het denkbaar dat onder de *vigueur* van de EEX-N een *losse* beslissing, bedoeld in artikel 42 lid 2 onder c van die verordening, grensoverschrijdend wordt betekend overeenkomstig het voorschrift van de Bet-Vo. Onder 1.8 bepleitten wij reeds dat de gerechtsdeurwaarder ter correctie van het verzuim van de verzoeker met toepassing van artikel 15 Bet-Vo het ontbrekende derde deel van de titel moet kunnen scheppen.

2.9 Is echter eenmaal het stadium bereikt waarin de verzoeker kan handelen overeenkomstig de artikelen 42 en 43 EEX-N, dan werkt deze verordening autonoom en is de Bet-Vo niet relevant. Het gaat nu niet om *de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken* maar om een zelfstandig, door de EEX-N geregeerd werkproces dat aanvangt met deze werkslag: *de verzoeker vraagt de gerechtsdeurwaarder om executie en zendt hem de daartoe vereiste stukken*. De gerechtsdeurwaarder communiceert rechtstreeks met de verzoeker, in de praktijk wellicht vaak diens juridisch geschoolde gemachtigde, maar in

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

elk geval niet met een verzendende instantie in de andere lidstaat. De betekening van de door de Uitvoeringswet gedefinieerde titel vindt plaats op dezelfde voet als waarop de gerechtsdeurwaarder een door de Nederlandse rechter gewezen vonnis betekent. Alleen zo wordt rechtgedaan aan het gedachtengoed dat leidde tot afschaffing van het exequatur en ook alleen zo wordt de slotzin van overweging 26 gerespecteerd: *Bijgevolg moet een beslissing die door de gerechten van een lidstaat is gegeven, op dezelfde manier worden behandeld als een beslissing die in de aangezochte lidstaat is gegeven.*

2.10 Wij stellen dit, zonder te pretenderen dat het de enige verdedigbare benadering is. Voor de gerechtsdeurwaarderpraktijk is het van groot belang dat de vraag omtrent de gelijktijdige toepasselijkheid van de beide verordeningen duidelijk wordt beantwoord. Wij verzoeken u daarom vriendelijk er bij de definitieve memorie van antwoord aandacht aan te besteden.

2.11 Een redactionele opmerking tot slot: in de conceptmemorie staat op p. 14, tweede alinea toelichting op artikel 8: ... *met het vonnis, indien deze nog niet ...* Bedoeld is stellig: *dit of dat.*

Wat betreft 3: artikel 9, rechtbank bevoegd tot weigering tenuitvoerlegging:

3.1 De keuze voor de rechtbank als de ingevolge artikel 47 EEX-N aan te wijzen rechter ligt voor de hand. Dit geldt ook voor de bij het tweede en het derde lid gemaakte keuze. De aanwijzing van de rechtbank impliceert de toepasselijkheid van artikel 438 Rv en dat houdt weer in dat in een spoedeisend geval, zoals de toelichting ook opmerkt, de beslissing van de voorzieningenrechter kan worden ingeroepen.

3.2 Wel zal zich hier een bezwaar laten gelden dat in toenemende mate ook de gewone Nederlandse rechtspraktijk bezwaart. Terwijl de gewone rechter de rechter is voor wie partijen in persoon kunnen procederen en de zaken waarin verplichte procesvertegenwoordiging geldt een minderheid vormen, is de gewone executierechter nog steeds de rechter voor wie partijen slechts bij advocaat kunnen verschijnen, ook in executiegeschillen over kantonzaken. Wij laten de in kort geding geldende uitzondering ter zijde. Zou de wijziging van de Uitvoeringswet niet kunnen worden aangegrepen als een gelegenheid om te breken, te beginnen in uniezaken, met de verouderde vertegenwoordigingsregel die door wetshistorie en rechtspraak aan artikel 438 Rv is verbonden?

Wat betreft 4: artikel 11, rechtbank bevoegd tot aanpassing maatregel of bevel:

4.1 Wij lezen dit artikel in verbinding met artikel 54 EEX-N zo, dat één der partijen in een dagvaardingsprocedure - procesvertegenwoordiging verplicht - vordert dat de rechtbank de maatregel of het bevel aanpast, namelijk in overeenstemming brengt met een maatregel of een bevel, wèl door het Nederlandse rechtstelsel herkend en in het petitum van de dagvaarding als zodanig omschreven. In theorie is dit de standaardprocedure. De partij die zich door de in

rechte gevorderde aanpassing bezwaard voelt, kan die aanpassing aanvechten door in het geding te verschijnen en verweer te voeren; artikel 54 lid 2 EEX-N. In de praktijk zal zich waarschijnlijk vaker voordoen wat u in de toelichting op artikel 11 voorziet, namelijk dat aanpassing als onverwijlde voorziening nodig is en die noodzaak op de voet van artikel 438 lid 4 Rv door de gerechtsdeurwaarder aan de voorzieningenrechter wordt voorgelegd, opdat deze in kort geding zal beslissen.

4.2 Wij zullen het op prijs stellen indien u in de definitieve memorie van toelichting wilt aangeven of het hierboven geschetste beeld juist is. Ook een andere, beperktere lezing van het artikel is in het licht van de toelichting mogelijk. Bij die lezing is het gerechtsdeurwaardersrenvooi ex artikel 438 lid 4 Rv de enige rechtsgang. Als dat zo is, zou het juist zijn de voorzieningenrechter van de rechtbank als de tot aanpassing bevoegde autoriteit aan te wijzen.

Wat betreft 5: artikel 13, overgangsrecht:

5.1 Artikel 66 EEX-N, in samenhang waarmee artikel 13 moet worden gelezen, noemt als kritiek feit het *ingesteld* zijn van rechtsvorderingen. Wij vatten dit zo op dat bepalend is of het geding *in eerste aanleg* al dan niet aanhangig is op de dag van inwerkingtreding van EEX-N. Is dat geding dan reeds aanhangig dan blijft het oude regime van toepassing, ook ten aanzien van een eventuele procedure in hoger beroep of cassatie in dezelfde zaak.

5.2 Artikel 32 EEX-N noemt een tijdstip waarvan afhangt of een zaak geacht wordt te zijn aangebracht bij een gerecht. Dit is ofwel het tijdstip waarop het procesinleidende stuk bij het gerecht wordt ingediend, ofwel het tijdstip waarop de autoriteit die verantwoordelijk is voor de betekening het te betekenen stuk ontvangt. Wij zijn erop attent dat hier onder omstandigheden een extra plicht voor de gerechtsdeurwaarder uit kan voortvloeien. Dat zo blijvend menen wij dat artikel 32 EEX-N uitsluitend van belang is voor de juiste toepassing van de litispendingeregeling van de verordening, niet voor de uitleg van artikel 66 EEX-N of artikel 13.

5.3 Zouden de overgangsbepalingen van artikel 66 EEX-N en artikel 13 anders moeten worden begrepen, dan zou het duidelijkheid dienen indien u daar in de definitieve memorie van toelichting op zou willen wijzen.

Wat betreft 6: algemeen deel memorie van toelichting:

6.1 Op p. 8 onderaan en p. 9 bovenaan gaat de toelichting in op artikel 41 lid 3 EEX-N. Anders dan hier wordt opgemerkt, kiest een partij die executie verlangt in Nederland niet automatisch woonplaats ten kantore van de ingeschakelde advocaat of deurwaarder. De artikelen die ter staving van de opmerking worden genoemd houden bepaaldelijk niet in dat dit wel zo zou zijn. Artikel 63 lid 1 Rv is voor de executie niet van betekenis. In dit artikellid gaat het om een

laatstelijk door een partij gekozen woonplaats, waaraan een verzetdagvaarding, een appeldagvaarding of een cassatiedagvaarding mag worden uitgebracht, zelfs al zou de woonplaatskeuze inmiddels met de instantie waarin die keuze werd gedaan zijn geëindigd. Het tweede lid van artikel 63 Rv regelt welke exploiten kunnen worden gedaan aan een in verband met de executie volgens wettelijk voorschrift gekozen woonplaats. Het bevat niet zelf het wettelijk voorschrift dat tot woonplaatskeuze dwingt of automatische woonplaatskeuze impliceert. Artikel 438a lid 2 Rv ziet op tamelijke curieuze verzoekschriften die zeker niet in alle executiezaken worden ingediend. Voor het toch al weinig voorkomende geval dat de eiser/executant zo'n verzoekschrift zou willen indienen schept dit artikellid een alternatief: ook de gerechtsdeurwaarder mag het verzoekschrift indienen en *indien* hij dat doet geldt zijn kantoor als gekozen woonplaats van de verzoeker. Dit automatisme biedt geen soelaas voor het gros van de te verwachten EEX-N-executiezaken.

6.2 Het Nederlandse executierecht kent wel de verplichte woonplaatskeuze ten kantore van de executerende gerechtsdeurwaarder; zie bijvoorbeeld: artikel 439 lid 3 Rv, artikel 474c lid 1 onder d Rv, artikel 475 lid 1 onder d Rv, artikel 479i onder d Rv en artikel 502 lid 4 Rv. De ratio van al deze voorschriften ligt in het tweede lid van artikel 63 Rv. Zij strekken tot bescherming van de verweerder/geëxecuteerde. Acht hij de executie onrechtmatig, dan kan hij snel en efficiënt de tussenkomst van de rechter inroepen door het uitbrengen van een exploit aan de gekozen woonplaats, zonder dat hij naar het actuele adres van de eiser/executant hoeft te speuren.

6.3 Zou een woonplaatskeuze als door dit recht vereist strijden met het bij artikel 41 lid 3 EEX-N bepaalde, dan zou de strijdigheid ook bij een automatische woonplaatskeuze bestaan. Met u zijn wij van mening dat die strijdigheid er niet is. Wat artikel 41 lid 3 EEX-N kennelijk wil voorkomen is dat het nationale recht een hindernis opwerpt tegen lidstaatsgrenzen overschrijdende tenuitvoerlegging van beslissingen van rechters in de verschillende lidstaten. De plicht over een postadres in de lidstaat van ten uitvoerlegging te beschikken is een algemene plicht. Ieder die het maar belieft kan brieven en andere poststukken naar dat adres sturen. Dat een dergelijke plicht de verzoeker zou bezwaren is duidelijk. De door Rv vereiste woonplaatskeuze is steeds beperkt tot de concrete, door de gerechtsdeurwaarder behandelde executiezaak. Er vloeien voor de verzoeker in de andere lidstaat geen extra kosten uit voort. Voorop staat, als gezegd, de rechtsbescherming van de verweerder. Via de gerechtsdeurwaarder verneemt de verzoeker welk rechtsmiddel de verweerder eventueel tegen de executie heeft aangewend. Het blijft geheel aan verzoeker zijn beleid dienaangaande te bepalen. Wij onderschrijven uw conclusie dat artikel 41 lid 3 EEX-N het nationale executierecht onverlet laat.

6.4 De laatste alinea van het algemene deel van de toelichting, p. 12, gaat in op het bij artikel 26 EEX-N bepaalde. Wij zijn erop attent dat het tweede lid van dat artikel consequenties kan hebben voor de dagvaarding. Het wil immers dat de verweerder op de hoogte is gebracht van

zijn recht de bevoegdheid van het gerecht te betwisten en van de gevolgen van zijn verschijnen of niet verschijnen. Wil de rechter zich ervan kunnen vergewissen dat die waarschuwingsplicht is nagekomen dan zal de waarschuwing in de Nederlandse omstandigheid in de dagvaarding moeten staan.

6.5 Het staat niet met zoveel woorden in het conceptwetsvoorstel, maar wij veronderstellen dat de Uitvoeringswet Verdrag betreffende rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (Uitvoeringswet Verdrag van Lugano) zal worden ingetrokken.

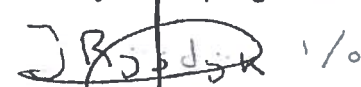
Ingevolge artikel 69 lid 6 slotzin Verdrag van Lugano 2007 moet de verwijzing naar het verdrag van 1988 in de Uitvoeringswet Verdrag van Lugano worden opgevat als een verwijzing naar het verdrag van 2007. Daardoor kon de uitvoeringswet vanaf de inwerkingtreding van het nieuwe verdrag werken als de uitvoeringswet van dat verdrag. Later, per 26 november 2010, werd een uitvoeringsregeling van kracht die op Lugano 2007 was toegespitst, dankzij de inwerkingtreding van de wijzigingswet die artikel 6a inlaste in de Uitvoeringswet EU-executieverordening. Zo ontstond er een doublure die, ter voorkoming van verwarring, ware weg te nemen door intrekking van de Uitvoeringswet Verdrag van Lugano. Als overgangsregeling zou aan artikel 13 Uitvoeringswet EU-executieverordening en Verdrag van Lugano een tweede lid kunnen worden toegevoegd, eensluitend aan artikel 1 Uitvoeringswet Verdrag van Lugano. Omdat één wet dan uitdrukkelijk voorziet in uitvoering van het nieuwe respectievelijk het oude verdrag, kan artikel 69 lid 6 slotzin Verdrag van Lugano 2007 geen ruis meer veroorzaken.

6.6 Geheel tot slot maken wij enkele redactionele kanttekeningen, waaronder als eerste dat wij het op prijs zouden stellen indien de deurwaarder in de tekst werd aangeduid met de titel die de Gerechtsdeurwaarderswet hem toekent. Voorts: p. 2, de voorlaatste en de laatste volzin van de eerste alinea onder 2. *Werkings sfeer van de verordening* lopen nog niet goed. Bedoeld is waarschijnlijk: ... *verdrag gesloten met Denemarken, dat de toepassing ...* en ... *dient Denemarken bij het aannemen van wijzigingen van de Verordening of binnen 30 dagen nadien te laten weten of het de wijzigingen ten uitvoer zal leggen*. Verder: p. 5, voorlaatste alinea: ... *handelwijzen ...* [zoals ook in artikel 25 lid 1 onder b) EEX-N].

Met meer dan gewone belangstelling zullen wij kennisnemen van het definitieve voorstel van wet! Voor zover nodig vermelden wij dat onze reactie openbaar mag worden gemaakt.

Hoogachtend,

Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Nijenhuis' with a flourish at the end.

J. Nijenhuis

Portefeuillehouder Ambtsuitoefening